

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po razpisalnih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88 No. 207 Tues., Oct. 22, 1946

Po mirovni konferenci

29. julija se je začela mirovna konferenca v Parizu in 15. oktobra končala. Pozno se je začela. Precej več kot eno leto je že preteklo, kar se je nehalo bojevanje, predno je bilo mogoče sesti k mirovnim pogajanjem. In še takrat se niso zbrali delegati 21 držav, da bi razpravljali o miru med vsemi narodi, ampak le za nekatere države. O miru z Nemci še nihče ne upa govoriti, daleč se zdi, da je še tudi mir z Japonci.

Ceprav so sedeli zastopniki 21 držav dva meseca in pol v Parizu z ogromnimi štabi ekspertov, vendar je uspeh konference zelo malo podoben miru. Naj so tudi nekako obdelali vse točke dnevnega reda razen vprašanja tržaškega statuta, mednarodno svobodne plovbe po Donavi in grško-bolgarske meje, vendar ni prišlo tako daleč, da bi mogli sklepe podpisati. Še enkrat bodo v novembru veliki štirje vse znova premleli na svoji konferenci v New Yorku.

Pa ne samo, da ni prišlo do končnoveljavnih sklepov, ampak se je pokazal na tej konferenci v vsej jasnosti veliki prepad med narodi, ki so pod rusko komunistično komando, in onimi, ki marširajo z Ameriko in Anglijo. Pri skoro vseh glasovanih sta se tvorila dva bloka. Na eni strani vzhodni blok z Rusijo, Poljsko, Češkoslovaško in Jugoslavijo, na drugi strani zapadni blok. Ta razdvojenost zmagovalcev ni nova, toda pariška konferenca je z znova sveto pokazala v tako žalostni luči, da vse prijatelje miru obhaja strah.

Za slovenski narod bo ta mirovna konferenca črn zgodovinski dogodek. Izgubili smo Trst in Gorico. Naj veliki štirje govore v New Yorku novembra meseca, kar hočejo, nobenega upanja ni, da bi se ta narodna krivica kako popravila. Jugoslovanski zastopniki so ob koncu konference podali izjavo, da se je zgodila krivica, toda za novo tržaško državo in za francosko razmejitevno črto je glasoval tudi Molotov, zato v New Yorku ne bo spremenil svojega stališča.

O vzrokih, zakaj je slovenski narod izgubil gori omenjena narodna mejnika, smo že večkrat govorili. Samo na kratko naj to znova pribijemo ob tragičnem zgodovinskem dogodku.

Pred kratkim smo prinesli izjavo tržaškega komunista Oskarja Ferlana, ki vodi slovensko italijansko antifašistično združenje. Ta pove brez ovinkov, da ni za združitev Trsta z Jugoslavijo iz narodnostnih razlogov, ampak ker hoče biti v sklopu komunistične države. Tako kot ta Ferlan so mislili partizanski komunisti na splošno in uravnavali svojo taktiko po tem. Ob vsaki priložnosti so kazali in poudarjali svoj komunizem. Vsakogar so napadali, kdor ni trobil v njih rog. Prirejali so demonstracije in manifestacije z rdečo zastavo ter s srpom in kladivom, da bi celemu svetu povpovedali, da jim je komunizem prvo. V svoji mednarodnosti, ki jo je komunizem vedno učil, so se bratili slovenski komunisti z Lahi in tako kazali, da jim ni za slovensko Primorsko, za slovenski Trst in Gorico, ampak za komunistični Trst in komunistično Gorico. Zavezniki so ta dokaz razumeli. Ni bilo težko spoznati iz vsega tega, da je Moskvi in Titovini za razširjenje boljševe moči. Zato so sklenili, da ta pohod komunizma pri Trstu ustavijo.

Trst smo izgubili, ker so partizani slovensko narodno misel kompromitirali s komunizmom. Sedaj pišejo, kako je Kardelj in kako so drugi na pariški konferenci dokazovali slovenske pravice do Trsta. Ne rečemo, da se niso trudili za to. Toda še bolj glasno in jasno so na terenu prav ti ljudje dokazovali komunistično podivjanost in komunistične namene. Zato vse lepe besede na pariški konferenci proti gradim dejanjem komunizma v Jugoslaviji in še posebej na Primorskem niso mogle veliko pomeniti.

Svoje komunistične nestrpnosti partizani niso znali brzdati niti proti svojemu narodu. Ali mislite, da zavezniki ne vedo, da je Tito dal poklati 9.000 slovenskih fantov, ki so bili vrnjeni iz Koroške, da je bilo dalje pobitih brez obtožbe in brez obrambe še tisoče drugih nedolžnih ljudi, da so partizani zatrli svobodo tiska, svobodo besede, svobodo zborovanja? Ali so zavezniki slepi, da ne bi videli, da so slovenski partizani zanesli ta nestrpni komunizem prav do Trsta? Sloveski komunisti so streljali na Krasu na ameriške vojske in končno so titovski zbili na tla letalce in tako prelili nedolžno kri Amerikancev. Besede ljudi kot Kardelj, ki so obremenjeni z umori nedolžnih ljudi, besede zastopnikov države, ki kar naprej divja proti lastnim državljanom ter širi strah in trepet med njimi, ne morejo najti odmeva na konferenci, ki govori o — miru. Kako naj z uspehom govorijo o pravici ljudje, katerih roke so krvave od preite bratovske krvi? Slovenski narod žanje žalostne sadove partizanstva z izgubo Trsta in Gorice. Pesnik prav pravi: "To je preklestvo slabega dejanja, da vedno z njega slabo le poganja."

Zato bo zgodovina Slovencev pisala: Ko je bil Stalin poglavar vseh komunistov, ko je bil Tito vsemočni diktator Jugoslavije, ko so vodili usodo Slovencev samovsiljenci Kzrdelj, Kidrič, Baeblar in tovariši, ko je komunizem strl vsak svobodni izraz slovenskega naroda, so zapadni narodi v strahu pred nadaljnim pohodom teh divjakov iztrgali Trst in Gorico iz slovenskega narodnega ozemlja.

Sedaj bijejo ti škodljivci naroda boj zadnjih straž na umiku. Zahtevajo za novo tržaško državo statut, po kate-

rem mislijo, da bi mogli komunisti v Trstu gospodovati. Tako bi Trst postal nova komunistična država. S tem bijejo samo boj za novo italijansko komunistično državo, ne za slovesko. Pa kaj je mednarodnemu komunistu, če je ta nova država laška, da je le komunistična!

Bijejo tudi boj za javno mnenje v Jugoslaviji. Pri najvažnejšem narodnem vprašanju so radi svoje velike kričavosti pa ravno tako velike nesposobnosti propadli. Res drže narod doma v strahu, vendar ta narod misli. Ta narod ve, da so ti komunistični politični špekulantje po svoji krivdi in po krivdi komunizma zapravili Trst in Gorico. Zato bo narod z njimi vred še bolj zasovražil kruti diktatorski režim. Zato sedaj toliko vpijejo, da bi se pred razočaranim ljudstvom oprali. V strahu pred narodom se sedaj delajo odločne in gostobesedno bojevitve — po izgubljeni bitki. Pa se ne bodo oprali. Trst in Gorica bosta za vedno strašna obsodba nesposobnega slovenskega partizanstva.

Ali naj dodamo znano dejstvo, da so se Titovi hlapci v Ameriki tudi po svoje trudili, da sloveskemu narodu zapravijo njegove mejnike? Namesto, da bi kot narodno zavedni Slovenci predložili Washingtonu slovenske zahteve, so klečepalili pred mednarodnim komunizmom in njegovimi plačanci. Vse Slovence so slikali kot častilce tistega tirana, ki je moril ameriške vojske. Ali naj beseda nasprotnikov Amerike pomaga slovenskim zahtevam do zmage pri zastopnikih prave Amerike? Veliki sokrivci slovenske narodne nesreče ob izgubi Trsta in Gorice so SANSovci v njih slepoti in komunistični zagrizenosti.

BESEDA IZ NARODA

Lausche in vojaški bonus

Več naših ljudi in med njimi veteranov je pod vtisom, da je Lausche kriv, ker veterani ne dobijo vojaškega bonusa, kakor v nekaterih drugih državah. — Kdor to misli: ali ni dovolj poučen o sestavi državnega aparata, ali namenoma govori, da da skoduje ugled našega guvernerja Frank J. Lauschea.

Kdor se le malo zanima za ustroj državnega telesa mu bo znano, da guverner je le najvišji administrativni uradnik, ki gleda, da se postave narejene v državni zbornici izpolnjujejo. Guvernerjeva naloga je, da postave potom svojega državnega aparata vsiljuje, da se v praksi tudi izvajajo. Nikoli pa še nismo slišali, da guverner dela postave, ampak izdaja samo naredbе, katere so v smislu po poslanski zbornici sprejetega zakona. Guverner si tudi ne more sprejete postave sam tolmачiti; ampak mu jo tolmачi generalni državni pravnik ali najvišje sodišče države Ohio. Kakor je guverner po uradni poziciji primoran državljanom vsiljevati oni zakon, ki ga je sam poslanski zbornici priporočil, mora tudi onega, proti kateremu je bil predno ga je državna poslanska zbornica sprejela.

Guverner ima na zakonodajo le dve pravici in sicer: priporočiti, kakšen zakon naj se sprejme in vetiranje sprejetega zakona, če mu ni po volji. Zbornica pa lahko guvernerski veto z dvotretjinsko večino ponovno odglasuje in predlog postane postava, čeprav je guverner proti njej.

Zdelo se mi je to potrebno omeniti, da bomo lažje razumeli razpravo o vojaškem bonusu, katero marsikdo obeša na vrat našemu guvernerju Lauscheu.

Znano nam je, da ima sedanja zakonodaja države Ohio nad 85 odstotkov republikanskih državnih poslancev. Znano nam je, da ta skupina republikanskih državnih poslancev lahko v zbornici uveljavi vse kar hoče tudi proti odporu guvernerja in z dvotretjinsko večino uveljavi vsako postavu, katero mora guverner, rad ali nerad državljanom vsiliti. Razumljivo, če postavodaja napravi zakon o dajstvah, mora najti tudi sredstva — to pomeni nove davke, da se dobi denar za izvajanje sprejete postav. Vsi to vemo, da guverner nima sam pravice nove davke državljanom razpisati, ampak to lahko stori postavodaja in nikdo drugi.

Če guverner kakšno tako postavu državnih poslancev priporoči, katere je v zvezi z velikimi stroški, je tudi njegova dolžnost, da priporoči vir dohodkov, ali kratko rečeno nove davke, ki naj prizadejajo davkoplačevalce direktnim ali indirektnim potom. Seveda v takem slučaju bi

bil guverner tisti, ki bi ga drugi prekinjali in državni poslanci pa sami angeljčki, ker so sledili zapravljenemu guvernerju.

Frank J. Lausche si je mislil svoje in iz kroga državnih poslancev imenoval odbor, kateri naj študira vprašanje vojaškega bonusa in najde vir dohodkov iz katerih se bo plačeval bonus — ta odbor državnih poslancev še do danes ni poročal in ni do danes napravil ničesar, čeprav je od imenovanja poteklo že osem mesecev.

Če kdo zasluži šibo radi vojaškega bonusa, go to gotovo državna zbornica, ki ni namenoma ničesar storila za naše veterane samo zato, ker se je bala novih davkov in da sedaj ob voltvah republikanska večina tolče po glavi guvernerja za greh, ki so ga oni zagrešili. To se vidi, kaj hoče republikanska stranka v državi uvesti, če dobi še guvernerja v državi. Že sedaj se iz nas in veteranov norčujejo, imeti nas hočejo za navadne backe, ki bi naselili na limanec njih lažipropagandi.

Da se pa za njih hinavščino odtežimo, stopimo na dan volitev 5. novembra v volilne koče in porazimo one, ki nam s smehljajem na ustih nastavljajo nož na grlo in volimo kompaktno za FRANK J. LAUSCHE Guverner of Ohio.

Joško Penko, kampanjski načelnik za slovensko sekcijo.

Ob grobu moža

Na Calvariji pokopališču smo, dne 14. t. m. položili v grob truplo moža, ki je bil mož jeklen, to se pravi, značajan.

Vsa naselbina ga je poznala in vedela o njem kot o možu, ki je zaslužil simpatije in občudovanje. Izvanredna so bila njegova pota življenja. Usoda njegovega življenja je bila silno težka, ne samo za njega, marveč za vso družino. Tega ni bil sam kriv, to je bila njegova usoda, katero pa je nosil udano in potrpežljivo in z njim vsa družina.

V začetku, ko je dospel v Ameriko smo ga videli krepkega junaka in močnega delavca, prav take je Amerika potrebovala v tistih letih. Takrat so tovarnarji klicali iz vrst, ki so stale pred tovarno in čakale na delo, le velike korenjake, tako imenovane "krajnske Janeze." On, ki je bil mož po postavi, je kmalu dobil delo v železni tovarni. O njem pripovedujejo njegovi sodelavci, o čudoviti moči, s katero je izvrševal tudi najtežja dela z lahkoto. Za to so mu nekateri celo zavidali, ker ni bilo sovrstnikov njemu enakih.

Tako je ta naš pionir začel svojo srečo, kakor toliko drugih, z delom svojih rok v ame-

riški industriji in uspeval ves in zadovoljen, kakor so njegovi vedno takega videli, celo v boleznih je bil enakega vedenja. Njegovo vedro lice in prijazen obraz je imel vedno nasmejen in voljo storiti uslugo vsakemu.

Njegova prva leta so bila srečna in vesela do časa, ko ga je obiskala druga usoda pred 23. leti. Do tedaj si je bil s pridnim delom, skrbjo in varčevnostjo žestustanov dom in srednjo družino. Česelnikov dom, ki se je nahajal na 1214 E. 61 cesti smo videli, da je imel na tej cesti najlepši cvetlični vrt, zadej je stala skromna hišica, v kateri je bila vzgojena vzorna družina sinov in hčera, na katere je naselbina lahko ponosna. Toda, prišla je nenadna bolezen. Katoličani verujemo, da je tako vsakemu določeno kar se mu v življenju dogodi, da se je tako dogoditi moralo. Njemu, ki je bil take močne postav, kateremu so bila dela za lahkoto, je bolezen nenadoma prekrizala njegove račune, iz dela je bil pripeljan na dom z ambulanco kot invalid in tak je ostal do časa, da ga je rešila smrt, njega in njegovo družino trpljenja na svetu.

Ker je bil pa še poprej veren katoliški mož, ga tudi ta kruta bolezen ni omamila, kakor ne svetopisnega Joba. Ko je moral ostati doma onemogel, je pa še lahko opravljal dela, ki so po sv. evangeliju označena za dobrodelna. Rajni se je držal naukov sv. vere in cerkve, vsaki dan njegove bolezni je šel v cerkev in bil, ne samo pri eni sv. maši, marveč pri večih, to je bila njemu tolažba in veselje. Srečnega se je čutil, da lahko nekaj doprinese v molitvah in prošnjah, če ne more več v njegovih delih in tovarni, kjer je tako rad in z veseljem opravljal svoje, še tako težko delo.

Toda, kakor svetopisenski Job, so prišle na njega še hujša težave in preskušnje. On je postal te bolezni še hujša žrtev. Bolezen ga je tirala tako daleč, da ni smel več niti v cerkev, ker bolezen ga je napadala tako pogosto, da ga je pograbil v cerkvi. To je pa postalo za njega mučeniško, da se je bridko potožil soprogi in domašim, zakaj da ga več ne pustijo v cerkev. Največje trpljenje in žalovanje njegovo je bilo to, la ni smel več v cerkev, za katero ni bil vedno vnet in navdušen delavec.

Po tej bolezni, o kateri si ne moremo razlagati vzroka, je postajal, kakor otrok, ki ga mora voditi in učiti dobra ma-

ti. Ubogal je rad in bil pokoren svoji dobri soprogi in hčerki, ki sta imele za njega vso oskrbo in kontrolo. Bil je kakor dete, kakor že zgoraj omenjeno, ubogal je rad in sprejemal je rad ukor, za svoja nepremišljena dela, če ni ravnal tako, kot sta mu narekovali soproga in hči.

Pri vsem tem je bil pa rajni vesel svojega življenja in je vedno upal, da bo ozdravel in zopet deloval, kakor je to v mladostnih letih. Pisec sam ga je večkrat obiskal, posnel slike njih doma in pa izvanredno lepega cvetličnega vrta. Vsega tega je bil rajni tako vesel, da se je vselej udeležil slikanja, ker je veroval in upal, da bo nekega dneva zopet živahno zagospodaril na svojem vrtu in domu zdrav in vesel.

Božja pota so nam neznana in določila, ki so za vsakega drugačna. Rajni je postajal od dneva v dan težje bolan, njegove moči so ga zapuščale in to je bilo za njegove varuhe in domače z vsakim dnem težavnejše. Kakor vedno, on je bil telesno iste težje, kar je bilo za ženski spol, soprogo in hči, vedno težje breme, ko ni mogel več ležati v postelji in ne hoditi. Le z veliko težavo so mogle oskrbovati težko bolanega noč in dan, da je mogel prebiti zadnje dni svojega življenja, ko je telo do kraja opešalo. Tako so bile težke noči in dnevi njegovega; toliko let trajajočega življenja v bolezni, ki se je vmetala v njegovo nekakaj srečno družino, ki je od tedaj trpela toliko let. Tu lahko ugotovimo tolikrat omenjene besede sv. pisma, da kdor ne vzame križa na svoje rame, ni naslednik Odrašenika. On pa je vzel ta križ na sebe tako radevoljno brez godrnjanja in brez nejevolje, četudi je ljubil življenje in zdravje in svoje drage, pa vse eno je rekel: "Če mora biti tako, pa naj bo."

Bil je mož železne volje in značaja, bilo v delu ali bilo v verskem vprašanju. Ko so drugi omahovali ni on. Ko so se drugi klonili, ni on. Ostal je vesele narave in držal vedno rožni venec v roki, molil in svoje učil, da naj tako molijo. Tako je ostal vztrajen junak svojega vrskega prepričanja, v zgled vsem naselencem našega rodu, kajti on je bil to, kar so bili tudi vsi ostali, ki so se, kakor on, naselili v Ameriko. Naj mu bo za to, ohranjen večji in častnejši spomin.

Anton Grdina.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje z 1. strani)
obsojili na smrt z obešanjem. Hacin ni hotel prositi Tita za pomiloščenje.

NOVI KOMUNISTIČNI ZLOČINI V CONI A. — Zopet moram poročati o nekaterih grdih komunističnih zločinah na Primorskem. 15. septembra zvečer je župnik iz Gorenjega polja, Izidor Zavadlav, na poti iz Marjinega Celja, kamor je šel na žegnanje, proti domu izgubil in ni o njem nobenega sledu. (Med tem so, kot smo že pisali, imenovana našli 5. oktobra ubitega blizu domače vasi. Opomba ured.) Zavadlav je bil neustrašen borec proti komunizmu. Partizani so ga sovražili zlasti, ker je razširjal verski tednik "Slovenski Primorec." Ta listič namreč krepko udarja po komunističnih zmotah.

V DESKLAH V SOSKI DOLINI so 22. septembra zvečer "neznanci" iz cone B hoteli ugrabiti 27 letnega Alberta Bitezniha iz Ravni nad Grgarjem. Ker se je fant upiral, so ga na mestu ustrelili. Kdo so neznanci, ki hodijo čez mejo terorizirati protikomunistično prebivalstvo, je tu vsakemu znano.

V DOLU NA DRAVNI CESTI, ki pelje nekoliko niz Opatjega sela iz Gorice proti Trstu, je zavezniška vojaška policija

našla v noči na ponedeljek 23. septembra truplo mesarja Karla Mozečiča iz Doberdoba. Mož je bil ustreljen v tilnik.

DUHOVNIK KALAC s Pregare v Istri, o katerem smo sivočasno poročali, kako so ga odpeljali partizani, češ, da govori proti njim, je bil od partizanskega sodišča v Kopru obsojen na 22 mesecev prisilnega dela.

BEG ITALIJANSKIH DUHOVNIKOV V TRST. — V septembru so bili pregnani iz dekanata Buje v Istri vsi duhovniki. Najprej so "tovariši" naredili, da je "izginil" eden politično najmanj pomembnih. Potem so grozili drugim z enakim "izginotjem," pa so raje zbežali čez demarkacijsko črto. Gre tu za duhovnike italijanske narodnosti in iz ozemlja, ki naj bi po pariški konferenci prišlo pod novo državo Trst.

OPERETA "MASCOT"

bo podana po

Glasbeni Matici

V NEDELJO 3. NOVEMBRA 1946

ob 7 zvečer

V SND NA ST. CLAIR AVE.

Vstopnice se dobe pri vseh članih in v Orazmavi slaščičarni v SND
Vstopnina \$1 in \$1.50

Če verjamele al' pa ne

Strašno smo hodili pokonci po kolodvoru v Dubrovniku, ker se bomo vozili v prvem razredu. Kar samo se nam je smejalo, da se bomo tako nobel vozili. Po zofah in foteljih se bomo pretegovali, pa marjašali bomo, ker naključje je naneslo, da nas je bilo ravno za en pod, pa vsi smo znali marjašati. To se pravi, vsaj kvarte smo poznali. To bo spet dinarjev, sem se jaz veselil. Saj če si napravljen petel, si jih dobil že skoro en poln klobuk.

Jakšič, ki je vedno gospodar, ki je prvi stopil v vagon, na katerem je bila narisana številka "I," kar bi se reklo, da je to prvi razred, ki je samo za veliko gospodo. Pa je bil kmalu zopet zunaj in nam je povedal, da mora biti kaka poma, ker tam ni prvi razred, kvečjemu kak 45. ali pa še nižji. Gremo naprej od vagonih, pa nikjer ni bilo številke "I." Videl smo pač številke "II," "III" in celo "IV," potem jim je pa najbrže barve zmanjkalo, da niso naprej pisali.

"Če je tisto prvi razred, potem je navaden frohtar v Ameriki palača kralja Davida," nam je razlagal France. "In če je tisto prvi razred, potem mora biti četrti čisto navaden sekret," je dodal naš Amerikane, ki je vedno govoril naravnost in brez ovinkov, v milem našem jeziku. "Bi koga vprašali," sem drengnil vmes, ki se mi je zdelo še najbolj pripravno v danih razmerah.

"Na sprevodnika se obrni," je svetoval Rudi Perdan. "Ki bo edina logična oseba v tem oziru."

"Jakšič, ti ga vprašaj, ki znaš besedo obrniti po hrvaško," mu prijazno svetujem, da bi mu dal prednost pri tej važni misli.

"Kakopak, vse Jakšič, kaj so vam jeziki primrzili?" se hudeje France. "Pa da ne boste mislili, da se koga bojim tukajle, bom pa vprašal kondukterja, saj gre ravno semle."

Jakšič je bil že toliko časa v novi Jugoslaviji, da se je naučil, kako se najhitreje kaj vzame torej iz žepa eno svojih cigar, menda je bila trabuka ali kaj, vsaj to vem, da je bila boljše sorte, ker Jakšič veliko da na dobro cigaro, jo elegantno ponudi sprevodniku in ga nagovori:

"Imamo vozne cedulje za razred prvi, a ne znamo, kuda i kamo. Bi li hoteli biti na malo uslugo i nam kazati, kamo da idemo?"

"Pa, kako ne, gospodine," je bil sprevodnik takoj pri volji, potem, ko je pod nosom potegnil s cigaro in se dobobra prepričal, da se takih ne dobi v vsaki opaldi. "Balite z menom i hoču vam kazati, kde je prvi razred, pa, kako ne bi, gospodine moj dragi."

Akrabolt, kaj vsega ne opravi ena dobra cigara v Dalmaciji, sem si mislil. Če bi mu dali dve, bi se morda zastoj peljali prav do Ljubljane. Sprevodnik nas pelje do tistega voza, kate-rega Jakšič pregle na hotel vzeti na znanje kot prvi razred, pa nam pokaže vrata in vljudno reče:

"Samo molim, da vstopite, to vam je naš prvi razred, rojaki. Do videnja."

"Kakšno pa je tam notri, da se tebi ne zdi," sem podražil Jakšiča, ki je kar obstal.

"Kar pogledaj pojdi, saj maš oči," mi prijazno svetuje. "Ampak če je to prvi razred, ostane pri tem, kar sem prej rekel. In če je to prvi razred, potem si bom na prihodnji postaji, ko bo več časa, ogledal četrti razred. No, kaj zijate zdaj! Notri pojdemo, kaj mislite, da bodo prišli po nas s kraljevo kočijo iz Belega grada? Konec nas pa tudi ne bo na tej voznji."

Pa smo ga ubogali in vstopili v vagon.

V plamenih rdečega pekla

Spomini političnega kaznjence
Spisal: ALBIN BREZNIK

Po končanem glasovanju je učitelj izjavil, da v matematiki ne pozna demokracije, ne meščanske ne proletarske, da se torej ne podvrže sklepu večine. Krožek se je razšel. Slučajno pa je bil v isti sobi ideolog marksizma in obenem odpuščen profesor matematike. Ker je bil iz istega kraja kakor tisti pet, ki so trdili, da je 7 X 8 54, so se vendarle z nekim zaupanjem obrnili nanj. Imeli so ga za redko izjemo poštenega inteligenta revolucionarja, saj mu vendar "buržoazija" ni pustila učiti svojih otrok proletarske matematike. Nejevoljni so mu povedali, da jih hoče tuji učitelj, ki še njihovega jezika dobro ne obvlada in je vrh tega še iz sumljive "popove dežele" (mišljena je bila Slovenija), zavesti. Profesor kot zadnja prizivna stopnja jih je prepričal, da je 7 X 8 vendarle 56.

S povešenimi glavami so odšli. Toda učitelju svoje napake kljub temu niso hoteli priznati in se mu opravičiti. "Saj nazadnje on sam ni bil prepričan, zadel je le slučajno," so dejali bodoči komisarji proletarske republike. Blagor tisti državni upravi, ki ima ali bo imela tako samozavestne in nepodkupljive komisarje.

V drugi sobi je poučeval računstvo visokošolcem, pošteno zanesljiv človek, zlasti tam, kjer ni treba staviti na kocko svoje revolucionarne kožice. Njegovo stališče je bilo za radi velikega zaupanja, ki ga je užival med učenci, lažje. V njegovemu krožku se je zgodil nasproten primer. Dokazoval je, da je 2 X 0 2, kar so vsi razen enega sprejeli z odobravanjem. (Samo eden je nejevoljno ugovarjal in povzročil ostro debato. Sele, ko so vprašali profesorja, ki je bil kakor visokošolcem zaposlen ali bolje nezaposlen v knjigovodstvu, za nezadeva izraznala ta svet, se je zadel za "profesor" priznal, da je "profesor" priznal svojo napako ...)

Napetost med pripadniki tako imenovane službene in med pripadniki male, na novo ustavljene komunije se je sprostil v krepkih revolucionarnih zausnicah, čemur so se "razredno nezavedni" kriminalci z dežele čudili in smejali. Najbojevitější so postavili predlog, naj "neoficijalni" komuniste bojkotirajo. Med debato pa se je izkazalo, da imajo poslednji v oficijalni "zajednici" precej prijateljev. Položaj je bil zelo zapleten.

Ko so na "kongresu" vseh komunističnih obsojencev razpravljali o bojkotu odpadnikov, se je izkazalo, da so se tudi med oficijalnimi zajedničarji že vsi drali opozicionalci in dobili celo večino. "Vlada" je hotela bojkot izsiliti s ponarejenim glasovanjem, kar so pa odkrili. Sobni komite je bil odstavljen in na njegovo mesto so bili izvoljeni sami opozicionalci. "KKK" te izmenjave ni pri-

znal in je proglasil stari odbor za veljavnega v smislu statuta komiterna. Opozicija je vztrajala pri svojem. Peščica tridesetih komunistov je imela kar dve vladi. Razcep je bil s tem izvršen, obenem pa onemogočen bojkot odpadnikov prvotne "zajednice".

Opozicija je bila z uspehom zadovoljna, ker je mislila, da bi bilo sramotno z bojkotom greniti robijo sotrpino iste smeri. Toda "KKK" ni miroval. Hotel je opozicijo ponovno spraviti pod svoje okrilje s pogojem, da se skesajo in se dajo uvrstiti v posebni kazenski krožek. Ker ni uspel, jih je s posebnim proglasom, v katerem je vsak upornik dobil svojo marksistično oceno, markizem, avstromarkizem, gospodski komunist, komunist ženskar, komisi komunist itd., izobčil. Iz varnostnih razlogov so proglas tako dobro skrili, da je bil kmalu v rokah uprave in je dobil nadzornik strahne priliko, da se malo pozabava na račun "KKK". Dejal je le: "Oh, otroci, kdaj vas bo pamet srečala?"

Kmalu je zrasla travica nad preteklostjo. Pojavil se je pomemben dogodek. Komunija je sušljala s pridržano sapo: "Janez Kurnik, boljševiški profesor iz Moskve, bo kmalu izpuščen iz celice ..."

TRETJE POGLAVJE

BOLJŠEVIKI SE OPEREJO

Med politični obsojenci, zlasti pripadniki iste smeri, bi moralo že iz spoštovanja do ideje, za katero so se žrtvovali, torej zaradi idejnih vezi, biti pravo tovarištvo in sloga. Vsakdo bi moral videti v svojem tovarišu in sotrpino nosilca iste ideje in drug drugemu bi morali skušati olajšati težko usodo.

Ker tega v rdečem domu ni bilo, je moral biti nekdo tega kriv; ali ljudje, nosilci te ideje, ali ideja sama. Hoteli so, da bo volk sit in koza cela. Komunistična ideologija, gumasta rokavica, naj bo dekla za vse, ta naj prinese delovnemu ljudstvu boljše bodočnost, njenim, večinoma zadoščenja potrebnim nosilecem pa slavo in komunistarske stolčke. Sebičnost in stremušstvo sta pod raznimi ne-sebičnimi krinkami napravila kaznjencem življenje tako, da tisti, ki so te ljudi obsodili na zaporno kazen, gotovo niso mislili, da si bodo borci za rdeči raj sami pretvorili kaznilnico iz rdeče opeke v rdeči peklo. Bil je to pravcati peklo in Lucifer v njem je postal — Janez Kurnik, profesor marksizma in leninizma iz Moskve, ki je svojemu bogu postal nezvest in to nezvestoto hotel izročiti pozabljenju v plamenih rdečega pekla. Ni se bal, da ga zublji ožgo, kajti ves se je zaval v neprodiren gumasti plašč komunistične ideologije.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj
Ima osem sob, za 1 družino, se lahko uredi za 2 družini, lot 70x140. Več informacij lahko zveste, če se zglasite na 22601 Nicholas Ave. v Euclid, O. (209)

Drill press naprodaj
Naprodaj je nov motor in drill press. Vprašajte na 1567 E. 38. St. (208)

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnica vseh vrst za vaše domove, automobile in pohoštvo.
IVanhol 4221
18115 NEFF ROAD

Hubbardske novice

Madison, O. — V velikih ameriških listih beremo: ako imaš zadosti, potem voli republikansko stranko in protest demokratiški stranki, katere skušajo ustrezati dvema gospodarjema; ustregli bi radi domačim državljanom potem pa tudi tistim državljanom, kateri se potegujejo za ruski komunizem in so tako rekoč proti naši vladi ...

Naš predsednik se je odločil za našo domačo stranko šele na pritisk ameriških državljanov, kateri so od njega zahtevali, da jasno pokaže, je li za ameriško svobodno vlado ali hoče ustrezati komunistični Moskvi. In vse to samo radi preljudskih glasov, kateri kaj slabo kažejo zanj pri volitvah 5. novembra in pa v letu Gospodovem, ko se bo pisalo 1948. Če pridejo zopet "enterprizerji" na površje v Washingtonu, ne bo nobene "glihenge".

Jako smešno je in žalostno od nekaterih kričavcev, ki vedno kriče proti naši deželi in kritizirajo vse, kar ni po njih volji, hvalisajo pa vse, kar je tujezemskega, češ, da so nebesa v Rusiji in se kar med tam cedi. Za take nehalnežne in rovače proti naši deželi in vladi bi bilo najbolj prav in najboljšo, da bi jo odkurili tja, ko trdijo, da je tam boljše kot tukaj in naj bi pustili mirne in svobodno ljubeče ljudi tukaj v miru na mestu, da jih hujskajo proti naši vladi in v slabo luč postavljajo pred ameriško javnostjo.

Nek Adamič kritizira naše visoke državnike na nekem protiameriškem zborovanju, kateri se potegujejo za našo deželo, ne zasluži biti član velike in svobodne republike kot je naša in zaslepluje s komunizmom slovenski narod in ga sramoti. To ne bo slovenskemu narodu prineslo nobenega ugleda in tistim, ki so že v kakih višjih uradih lahko celo škoduje.

Kakor že rečeno, slovenski narod ameriških razmer ne bo spreminil, umaže se pa lahko. Meni se kar čudno zdi, da vlada pusti tako protiameriško klenkanje. Če bi klenkali na takih protivladnih mitingih v kakih drugih deželi, bi kmalu dobili po bučah. Jaz pravim, vse do gotove meje.

To indijansko poletje, ki ga imamo sedaj kar naprej, je res nekaj vredno. Farmarji imajo vso priliko spraviti pridelek. Vse je zatelebano v grozdje. Vsak hiti na vso moč s pospravljanjem. Naši so ga kar hitro dajali v kraj, saj sta nam bila še Čampatova iz Clevelanda

da priskočila na pomoč. Pri sosedovih Perparjevih so ga tudi obrali in tudi Arkotova stajim pomagala. Saj sem se bil tudi jaz vstulil, a žal prišel sem bil, ko je bilo grozdje že obrano, za kar mi je bilo prav žal. Ker sem le sam pri hiši pa mi gre vse navzkriž in sam ne vem, kam bi se zalezel, da bi kaj zaleglo. Če se pa odpeljem kam ven na sprehod, je pa doma vse narobe in bi kmalu ne imel časa pregledati vsakdanjo pošto, ki je ni malo.

In ko tako pregledujem dnevno časopisje, pa berem, kako banke napredujejo, pa mi kar solze stopijo v oči, ko se spomnim na tiste lepe čase, ko je ta preljudska demokratska administracija nastopila in na ukaz Roosevelta banke zaprla in nekatere bolj zafurane za vse večne čase "amen". Velika napaka je bila to od demokratske stranke, ko so mnoge nas oceganili za tiste težko prihranjene cente. Če bi se ne bila vtaknila vlada v to, bi se bilo morda še kako kaj rešilo, tako je šlo pa vse skup k vragu. In ker je vlada imela toliko bilijonov za potrošit kot jih je, bi bilo pošteno in prav, da bi tudi plačala tiste uboge vlagatelje. Tako smo pod to demokratsko administracijo prestali vse najhujše: bančni polom, najhujšo svetovno vojno in če bo sedaj ob koncu 16. letnega poslovanja dobila brco, ne bo treba za njo točiti krokodilovih solza.

Žal mi je le za Mr. Trumana, ki je prišel v ta vrtnice, ker je mislil, da je v moji nekdanji sosed in bi moral biti pravi Amerikane, pa se ni mogel odločiti ali naj bo za Ameriko ali za tuje dežele, brez pritiska naroda.

Mi, Ameriški državljani, ki smo samo za to deželo in nad drugo ne briga, jo ljubimo kot svojo mater, katere nam daje kruha, pa če prav si ga moramo sami služiti, hočemo takega predsednika, ki bo skrbel najprej za to deželo in potem šele za druge. In kot vsa znamenja kažejo, ga bomo tudi dobili.

Napredujemo kar lepo počasi pa sigurno v teh krajih. Pri Godcevih na 84 cesti kopiramo novo klet, kamor bodo potem spravljali svoj farmarski pridelek Strojina nova rezidenca se tudi bliža izgotovitvi. K Strojini je prišel njegov sin iz Kalifornije pogledat, kaj neki ata dela in gradi v tem lepem Madisonu. Izrazil se je o tem napredku prav povoljno. Poteklo je že sedem let kar je bil zadnjič tukaj. Rekel je, da je res lepo tukaj, v Kaliforniji pa da je še lepše

in ker ima tam lep dom in tudi dobro delo, bo raje tam ostal, saj je tudi že odšel nazaj v zlato Kalifornijo. Mr. Strojini ima tam namreč tri sinovi in so vsi dobro obstoječi.

Miss Kerin, hčerka naših prijaznih Martin Kerinovi iz So. Madisona, kjer imajo svojo kmetijo, je zaposlena v Madison banki, kjer prav pridno tipka po tisti "kavsi mašini." Se ji prav poda, ker je tako vladu in prijazno dekle. Tista nova tovarna, o kateri sem pisal, je že v polnem obratu. Oni dan sem si bil ogledal vse notranje prostore ter stroje, s katerimi delajo "coccemets," to so tiste preproge za zunaj pred vrata, da si lahko obrišete čevlje. So že naprodaj v trgovinah v Madisonu in prav gotovo jih boste dobili na trg tudi v Clevelandu. Tako vidite napredujemo tu v Madisonu, zato pa ni prav nič čudno, če Clevelandčani "mečejo" oči po teh lepih krajih. Kakor mi je znano, jih je več, ki bi radi kaj primerne kupili tukaj, seveda vsak najraje gostilno, kar ni napačno in tudi na denar ne gledajo dosti, ker ga je še vedno dovolj. Tako so na primer prostori, ki bi jih pred leti dobil za kakih šest tisoč dolarjev, sedaj pa kar od 20 do 30 tisoč in to pač niso mačkine solze.

Saj če bi jaz imel toliko denarja, bi se gotovo tudi kaj takega umislil in bi mi potem vsaj že ne bilo treba trpeti. Sedaj pa, ko se peljem mimo gostilne, pa kar slino cedim in si mislim, da ga že požiram. Putke so na sedeči stavki in kar lepo sedijo po kotlih in gledajo krog sebe. Se skubejo in kadar so v takem stajpu tudi nesejo ne. Jačjka imajo sicer dobro ceno, pa kaj mi pomaga če jih pa ni.

Na Hubbarddu smo tudi toliko napredovali, da imamo tudi cestne pometeče, ki skrbijo, da je cesta vedno lepo čista. Mislim, da bi jaz vprašal za to delo a potem bi moral pa novice opustiti in bi svet potem ne vedel za te lepe kraje. Ker se pa trudim brezplačno za milo narod, kakor to tudi mnogi drugi delajo, bo pa za dušo boljše v nebesih, zato se pa tudi mojim cenjenim bralkam priporočam, da zmolijo tudi zame kak očenaš, ker jaz itak nimam dosti časa, da bi kaj prida sam zase molil. Ob priliki bom pa še kakšno povedal o volitvah in kakšnega mnenja so ljudje v teh krajih. Jaz bom zadovoljen s tistim, s katerim bo večina.

Frank Leskovic.

Kako je bilo pod Nemci in partizani no Go-renjskem

(Piše Jeseničan Albin Gaser)
Posrečilo se ji je uteči. Te ženske so lastnoročno ubile pri Lescah svojega moža oz. očeta, ko se je leta 1944 vrnil iz nemškega taborišča, kamor so ga Nemci poslali, ker sta bili oni v hosti. Hudoval se je moč, ker je moral radi žene in hčere v taborišče, pa sta ga ubili in vrgli v Savo. Imenovana Fani je ubila tudi svojega bivšega gospodarja Alojzija Strojina iz Zapuž, katerega so odveli partizani v gozd 11. okt. 1944. Imenovanega Strojina Alojzija, gostilničarja, posestnika in lesnega trgovca, cerkvenega ključarja in dolgoletnega obč. odbornika so imeli partizani radi njegovega odločnega slovenskega mišljenja in korektnega zadržanja zelo na piki, čeprav se drugače ni nikjer vidnejše udeleževal. Posvetil se je le svojemu gospodarstvu.

Prvikrat so ga partizani obiskali dne 5. junija 1943, opazili ga vsega živeža, pobrali denar, vso kuhinjsko posodo in 1 kravo. Tako temeljito so opravili svoj posel, da so morali iti Strojini drugi dan na posodo po

žlice in hrano, da so mogli zadržati. Do 11. oktobra 1944 so ga obiskali še 12 krat in hišo popolnoma izropali, odnesli so prav vse perilo, posteljnino, dragocenosti, vino, žganje, vso obleko, vse sadje in odpeljali so vsega skupaj 4 konje, 8 goved in 10 prašičev. 11. oktobra so pa odpeljali s seboj še gospodarja v gozd pod Begunščico, kjer ga je imenovana Fani ubila. Vrnili so se še enkrat, to je 22. oktobra 1944, zažgali izropano hišo in gospodarsko poslopje in celo podminirali in razstrelili zidovje. Zena umorjenega je radi neprestanih gošarskih obiskov odšla v Kranj k svoji tamkaj živeči, poročeni hčeri. Vsled grozot prizadejanih njeni družini po partizanih, se ji je omračil um in umrla je v ljubljanski bolnici 5. okt. 1945, ko je poročal Slov. poročevalci iz Ljubljane.

Polom Italije je omogočil velik razmah partizanstva po Ljubljanski pokrajini. Italijani se izročili partizanom mnogo orožja, municije itd. Veliko pripadnikov italijanske vojske se je pridružil slovenskim partizanom in v pozni jeseni 1943 ropajo italijanski in lepi slogi slovenskimi gorenjske kmetije Marsikateremu fantu - partizanu se odpro oči, ko ne more razumeti, da bi dedni sovražnik Slovencev — Italijan mogel in hotel se boriti za pravico in svobodo Slovencev. Na drugi strani so pa pozivale partizanske komande s pozivnicami, katere so oddale v raznašanje nemški državnim pošti, vse moške v gozd. Onim, ki se ne bi hoteli odzvati, groze z najhujšimi kaznimi. Te pozivanje traja tja v pozno pomlad leta 1944. Marsikdo se ustraši in gre v gozd, mnogo jih pa raje odide v druge kraje. (Dajte prihodnjic)

MALI OGLASI

Kje se nahaja?
Podpisani bi rad zvedel za naslov Jožeta Permeta, doma iz Šmarjete pri Novem mestu. Zanj ima sporočilo iz starega kraja. Ako sam to čita ali pa če kdo ve za njegov naslov, naj sporoči na: John Kocjan, 1013 Indiana Ave., Sheboygan, Wis. (209)

Pozor!
Tu se nudi lepa prilika za Slovenko ali Hrvatice, ki želi dobiti udoben dom pri dobri slovenski družini za vodstvo gospodinjstva. Dobi stanovanje z vsemi udobnostmi, hrano in plačo po dogovoru. Naslov se dobi v upravi tega lista. (X)

Farma naprodaj
Za novo hišo; ki obsega 18 in tri četrt akra zemlje. Naslov je R. D. 1, Abbe Rd., Sheffield, Ohio. Za informacije pokličite EX-press 4366. (209)

Sobo išče
Moški bi rad dobil sobo na zapadni strani mesta, najraje v Lakewoodu. Kdor ima kaj primerne, naj sporoči na 19 rad tega lista. (309)

Za 2 družini
Naprodaj je hiša za 2 družini, 7 sob spodaj, 5 zgorej; nahaja se na Saranac Rd. hiša je prazna in se lahko takoj vselite; vse nanovo dekorirano. Za več informacij pokličite IV 1648. Dobi se tudi soba za enega ali dva moška; pripravno za one, ki delajo v Chase Brass ali Multigraph Co. (207)

POPRAVA RADIJEV LEDENIC PRALNIKOV ELEKTRICNE POTREBŠČINE
Vse delo garantirano. Mi pridemo iskati in pripeljemo nazaj. Pod novim vodstvom. Točna postrežba.
ST. CLAIR APPLIANCE CO.
7502 ST. CLAIR AVE.
EN 7215

DELO DOBIJO

VEČ POMOČNIC ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okoliščini.
Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 35 let starosti naj se priglajo

\$29 za 40 ur dela na teden

Hrana in uniforme zastoj.

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone Company
soba 901
700 Prospect Ave.

Prosilci se zbirajo

TOOL IN DIE MAKERS
FORGE SHOP
FURNACE LOADERS
DELOMA IZUČNE
MACHINE OPERATORJE
SPLOŠNA TOVARNIŠKA
DELA

Employment office je odprto od 8 zjutraj do 9 zvečer dnevno
V soboto od 8 zjutraj do 6 zvečer

Thompson Products, Inc.

23555 Euclid Ave.
Euclid, O.
(210)

Za prekladanje tovara
Nickel Plate tovarno skladišče
E. 9. St. in Broadway
Plača 93½c na uro
Čas in pol za nad 8 ur.
Zglasite se pri Mr. George J. Wulff
Nickel Plate R. R. Co.
E. 9th & Broadway
(207)

Moške se sprejme za delo v mlekarni
Sortiranje steklenic v hladnici
Processing
Dobra plača od ure
Zglasite se v
Employment Office
Telling-Belle Vernon Co.
3740 Carnegie Ave.
(207)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj
Naprodaj je hiša na 60. cesti blizu Superior Ave. 5 sob zgoraj, 5 spodaj. Skriljeva streha. Cena je samo \$5.000. Dober dom ali pa za investicijo. Zglasite se pri lastniku na 1257 E. 59. St. (207)

Furnezi
Novi furnezi za premog, piln, olje, goriko vodo ali paro.
Resetting \$15 — čiščenje \$5
premenjamo stare na piln ali olje
Thermostat
Chester Heating Co.
1193 Addison Rd. — EN 0487
Govorimo slovensko (22)

Guverner Frank J. Lausche apelira na prebivalce Clevelanda, da bi velikodušno prispevali v kampanji za Community Chest, katerega si je zadala nalogo, da zbere v letošnji kampa-

nji \$4.880.000 in ki bo zaključena v četrtek. Gornja slika nam predstavlja našega guvernerja, ki je ob pričetku kampanje nagovoril divizijo A v Mid Day klubu.

I THOUGHT YOU HAD A HEADACHE. HOW COME YOU FEEL SO GOOD?

I TOOK AN ALKA-SELTZER AND CHASED THE THING AWAY.

HEADACHE

ALKA-SELTZER is unusually effective in the relief of Headache because its analgesic (pain-relieving content) is made more positive by alkaline buffers. Alka-Seltzer being a combination of pain-relieving and alkalizing ingredients has gained wide usage and popularity for the relief of Acid Indigestion, Cold Symptoms, "Morning After" misery and Muscular Pains. And be sure to try Alka-Seltzer for that tired feeling following hard work or strenuous exercise.

Ask your druggist.

Be Wise - Try Alka-Seltzer

V službi kalifa

ZGODOVINSKI ROMAN

Sem ni pušcal Hešam ben Soliman nikogar, razun svojih najboljših prijateljev. Tu je tudi bilo vse polno najrazličnejšega orožja.

Vse stene in vsi koti so bili polni mečev, kopij, buzdovanov, ščitov, lokov in pušic.

Morda ni nikdo, razun gospodarja in njegovega brata, vedel kake skrivnosti skriva ta samotni stolp kraj razkošnega dvorca mogočnega poveljnika berberskih čet.

V tem stolpu, v veliki sobani v pritličju je bil napovedan sestanek berberskih poveljnikov in nekaterih kordovskih meščanov, ki so bili pristasi zerzerov in odločni sovražniki hrvaških čet in sedanjega kalifa.

Prišedši do železnih vrat stolpovih, je Abubekr udaril po njih trikrat. Nad vrati se odpre majhna odprtina in začuje se glas.

— Kdo je?
— Abubekr, brat tvojega gospodarja.

— To ni dovolj.
— Ali me ne poznaš, Galib?
— Poznam. Ali prisegel sem, da ne spustim nikogar brez gesla.

— A tako — se nasmehne Abubekr — Naj bo: Glava Hadžiba ...

V reki krvi — odvrne Galib in za trenutek se odpro vrata. Galib je bil velik človek s strašnimi brki, ki so mu padali na prsa. Vendar je bilo njegovo lice blago, in njegove oči so gledale v svet dobrohotno.

— Galib, zelo strogo opravljaj svojo službo — reče Abubekr.

— Strog sem in gospodar je strog.

— Dobro, Galib. Le tako naprej. Ali so že drugi zbrani?
— Vsi razun tebe. Čakajo te že nestrpno.

Abubekr najde v resnici zbrane v prostorni dvorani vse one, za katere je vedel, da pridejo. Brat Hešam ben Soliman ga pokara:

— Kje si tako dolgo? Bali smo se že, da se ti je kaj pripetilo, zakaj tvoja navada ni,

da bi nas pustil tako dolgo čakati. Mora biti važen vzrok, da te ni bilo prej.

Abubekr se pokloni in reče:
— Bratje, ne srdite se. Važne vesti. Zamudil sem se, ali zato vam prinašam pismo od samega hadžiba.

— Proklet bodi — vzklikne njegov brat in stisne pest. — Kako si prišel do njega?

— O, ne nisem tako. Niti prostovoljno mi ga ni dal — odvrne Abubekr.

— Kaj se je zgodilo?
— Nekemu njegovemu vohunu sem to pismo vzel.

— To je važno.

— Da, važno.

— Prečitaj ga.

Abubekr seže v nedra in izvleče zavitek, katerega je vzel Strezinji in jame citati:

— Wadha el Ameri, hadžib Kordove, svetlemu grofu Andaluzijskemu ... — pokloni in pozdravi. Hiti, da v smislu dogovora, ko dobiš to pismo, pohitiš v Kordovo. Al Mahadi Billah in jaz imamo sicer močno vojsko, ali afrikanke čete našega sovražnika Hešama ben Solimana so zelo močne in nevarnost, da nas premagajo. Treba je, da obračunamo z njimi, kar najhitreje, zakaj znano mi je, da nas nameravajo napasti. Mi jih moramo prehiteti.

ti. Takoj, ko prideš, daj za trobiti in naskoči berbere. Nato planemo tudi Al Mahadi Billah in jaz v boj. Da si mi zdrav. Hvala ti in slava ...

Abubekr ni mogel skončati. Trideset glasov ga prekine.

— Lopov ... Smrt Wadhi el Ameriju.

Zaman se je trudil Abubekr, da pomiri tovariše. Dolgo je trajalo, predno se je razdraženost nekoliko poleгла. In tedaj je začel vnovič.

— Junaki in posebno ti, moj dragi brat, vi vsi izprevidite iz tega pisma, da nam preti strašna nevarnost. Danes — in to je posebno naglašal — danes smo še močni, danes je naša moč in sila mnogo večja od sovražnikov. Danes smo še lahko sigurni, da zmagamo. Za dva, tri dni je lahko že drugače. Našim sovražnikom pridejo na pomoč proklete krščanske čete in tedaj bodo močnejši. Kaj pomeni to? To pomeni, ako bomo najmanj odlašali, nismo več gospodarji svojih glav, zato je potrebno, da gremo takoj v boj.

— Takoj — vzklikne sivi, dolgobradi stavec kraj njega.

— Takoj — vzkliknejo tudi drugi.

— Vodi nas, svetli brat moj. Vodi nas v boj in zmaga bo naša.

— Vodi nas! — vzkliknejo vsi. Hešam ben Soliman je mirno poslušal. Le po mrkem njegovem čelu se je videlo, da se bori sam s seboj.

Ko je nastala tišina, reče:

— Junaki in prijatelji moj! Lepo je in dobro, kar govorite. Moj dragi brat nam je storil veliko uslugo, ker nam je prinesel to pismo. To pismo nam priča, da naš sovražnik ne spi,

nego da se je odločil navaliti na nas. Znano vam je, da je bilo moja nakana drugačna. Mislim sem počakati, dokler se bolj ne povečamo mržnje naroda v Kordovi do hadžiba in lažikali-
fa. Ako je vse kordovsko meščanstvo z nami, je zmaga sigurna. Ali tako je naš posel težji in dokler se bomo borili proti kalifovim četam, moramo vedno paziti, da nas meščanstvo ne obkroži ...

— Bodi, kakor hoče — reče Abubekr — jaz svetujem, da ne tratimo časa, nego da navalimo na naše sovražnike.

— Ti pozabljaš, da še ni vse pripravljeno — odvrne Hešam ben Soliman.

— Vse je pripravljeno — odvrne brat. — Jutri bi lahko bi-

lo prepozno. Danes, ali kar je še bolje, navalimo takoj na kalifsko palačo. Sedaj še mislijo, da so varni. Izenadimo jih. Splašili se bodo, ko začujejo nenadoma trombe pred palačo.

Ne bo šlo tako lahko, kakor misliš — odvrne Hešam.

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvlečenje zob, puljenje zob in enako, lahko dobite v va-
še polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je narejeno, kadar vam čas dopušča.

Uradni naslov:
Nad 25 let v tem uradu
DR. J. V. ZUPNIK
6131 St. Clair Ave.
(Oct. 22, 24)

V BLAG SPOMIN

prve obletnice prerane smrti našega ljubljenega in nikdar pozabljenega soproga in očeta

Frank Močilnikar

ki nas je za vedno zapustil dne 21. oktobra 1945.

Dragi soprog in preljubljeni oče, prezgodaj odšel si od nas; zapustil vse, ki si jih ljubil, zapustil svoje lasne drage.

Hladna Te zemlja že leto dni krije, mirno in sladko v grobu zdaj spiš, mi pa ne moremo biti veseli, ker so to žalostni spomini za nas.

Luč naj nebeška za vedno Ti sije, v mislih med nami bodeš vsak čas, dokler tudi mi enkrat ne pridemo za Teboj, in zopet veselo snidemo nad zvezdami!

ZALUJOČI OSTALI:

Johana Močilnikar, soproga
Philip, James, Frank, sinovi
Frances Jart, Rozi Lucas, Jennie, Sophie, hčere
Frank in Michael, zeta
Mary in Frances, sinahe
Frank, Jimmy, William, Jerry, Dicky, Allen, Phillip, Zinko, vnuki
Clara, Carol, vnučkinji
v starem kraju pa zapuščajo sestre
Marijo Židan in Frances Anžur

Cleveland, Ohio, dne 21. oktobra 1946.

V BLAG SPOMIN

k drugi obletnici našega nikoli pozabljenega vedno od nas ljubljenega objokovanega vnuka in sina

Rudolph Rozman

A. M. M. 3/c

ki se je ponesrečil z bombnikom nekje pri Havajskem otočju. Dragi naš ljubljeni Rudy, gotovo nisi mislil, ko si nam pisal zadnje pismo 21. oktobra 1944, da boš drugi dan 22. oktobra storil tako nesrečno smrt, da je bilo tisto pismo kakor slovo od nas za vedno, ni je več tolažbe za mene na tem svetu, samo solze so moje spremljevalke skozi življenje, kar mi je še odločenega. Vedno mi tečejo solze, čeravno je minulo dve leti moje do smrti ranjeno srce se ne more potolažiti, vedno joka za vama, draga mi sinova, ko sem vaju izgubila na tako krut način.

Dragi sinko, komaj si začel živeti že Te je kruta vojna iztrgala iz naše srede, že si moral zapustiti svoje drage, ki so Te brezmejno ljubili in Te ne bodo nikoli pozabili na tem svetu. Bridka žalost nam stiska grenke solze iz naših oči, ker Tebe od nikoder več ne bo. Te rane se ne zacelijo nikoli, so pregloboko vsekane v naša žalostna srca in kličemo z Bogom! Z Bogom! mirno spavaj na dnu morja, duša pa Tvoja naj prosí v nebesih Boga.

Mesec oktober je zopet v deželi, zgodnje jeseni razpenja se kras, mi pa ne moremo pozabiti, ker je najtužnejši mesec za nas.

Hladno Te morje že leti dve krije, v tihi globini pokojno zdaj spiš, solnce jesensko po morju zdaj sijé, v duhu pa vedno med nami živiš.

O kruta vojna, kaj si nam storila, kako neusmiljen je tvoj meč, sina dva si nam umorila, nazaj jih ne bode nikoli več.

V globini morja sin nepozabljen spi, na grobu sveče, venca ni, le mati lučko za spomin prižgala Ti je v srcu, sin.

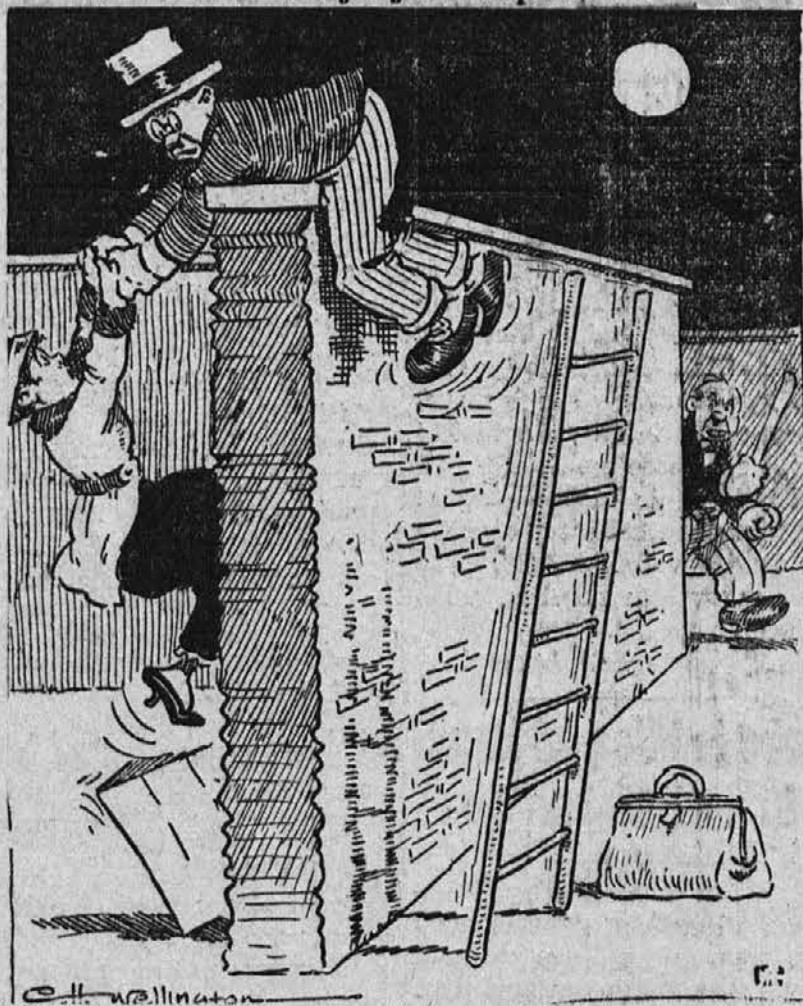
Zaman se mati žalosti za sinom, ki v globokem morju spi, zastonj ga kličem: vrni se k nesrečni žalujoči materi.

Žalujoči ostali:

SOPHIA KENNY, mati
LOUIS in TEREZIJA ROZMAN, stari oče in mati;
MARIJA in STEFANIA, tete.
V stari domovini pa žalujoči stric RUDOLPH.

Cleveland, O., 22. okt. 1946.

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride

Pridemo iskat ZASTONJ kamorkoli v mestu

POZOR!

Mesa primanjkuje, toda mi vam damo najboljšo delo, najhitrejšo postrežbo na vašem radiju, pralniku, ledenici, čistilu in drugih potrebnostih, ki potrebujejo popravila, v naši, na St. Clair Ave. najfiniješe opremljeni popravilnici. Pokličite nas, vam damo proračun zastonj.

MALZ ELECTRIC

6902 St. Clair Ave.

EN 4808

Razpeljemo po vsem mestu ZASTONJ

DEKLETA IN ŽENE!

Za tine Sterling sukne, sate ali kožuhe, direktno iz tovarne po najnižjih cenah v Clevelandu na Will-Call, pokličite

BENNO B. LEUSTIG

1034 ADDISON RD.

ENdicott 3426

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NEPOZABNEGA SOPROGA IN OČETA

John Grill

ki je preminul 22. oktobra 1942

Štiri let te zemlja krije, ločili smo se le za čas, tam ti lepše sonce sijé, kjer je pravi dom za nas.

Večni Bog Ti daj plačilo, ki si svetu dal slovo dragi mož in dobri oče, spavaj v grobu zdaj sladko.

Če globoka je gomila, pa tako globoka ni, da ljubezen spet združila ne bi nas za večne dni.

SOPROGA in HČERE

Cleveland, O., 22. okt. 1946.

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom in nečlanom

na zemljišča in posesiva

po 4% obresti

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

STEVE F. PIRNAT

6516 ST. CLAIR AVE. — CLEVELAND 3, OHIO

POŠILJA DENARNA NAROČILA v evropske države; vse pošiljke so jamčene.

PRODAJA ZABOJE za obleko in drugo ter sprejema pakete in vse potrebno uredi za odposlati v stari kraj.

VRŠI URADNE NOTARSKÉ POSLE, kamor se cenjeni rojaki vedno lahko zaupno obrnejo za točno in vpludno postrežbo.

STEVE F. PIRNAT